

บันทึก

เรื่อง คุณสมบัติตามความในมาตรา ๓๓ (๑) ก. แห่งพระราชบัญญัติ
ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๗๙ (คำว่า มัธยมศึกษา หรือ
เทียบวิทยฐานะเท่ามัธยมศึกษา นั้นมีความหมายเพียงใด)

๑. กรมเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้แจ้งมาโดยหนังสือที่ ฎ.๒๓๑๒/๒๕๘๑ ลง
วันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๘๑ ขอให้คณะกรรมการกฤษฎีกาตีความในมาตรา ๓๓ (๑) ก แห่ง
พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๗๙ คณะกรรมการกฤษฎีกา (อนุกรรมการ
ร่างกฎหมายชุดที่ ๑) ขอเสนอความเห็นดังต่อไปนี้

๒. ตามมาตรา ๓๓ (๑) ก. ผู้สมัครสอบแข่งขันสำหรับวิชาข้าราชการพลเรือนชั้น
จัตวา ต้องมีพื้นฐานความรู้ ดังต่อไปนี้

“ผู้ที่ได้รับประกาศนียบัตรมัธยมศึกษา หรือเทียบวิทยฐานะเท่ามัธยมศึกษา
แต่ถ้าในเขตแห่งการแข่งขันใด การศึกษามัธยมศึกษายังไม่แพร่หลาย ก็ให้ ก.พ. มีอำนาจ
กำหนดพื้นฐานความรู้ต่ำกว่าประกาศนียบัตรมัธยมศึกษาได้”

๓. ในขณะที่ใช้พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๗๙
มีชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๗ และที่ ๘ แต่ต่อมาภายหลังได้เลิกเสีย และตามแผนการศึกษาชาติฉบับใหม่ ชั้น
มัธยมศึกษาสูงสุดในเวลานี้ก็คือชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖

๔. โดยเหตุนี้ กระทรวงธรรมการจึงจำเป็นต้องพิจารณาถึงฐานะของผู้ที่

ก) สอบไล่ได้ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ ตามแผนการศึกษาชาติฉบับใหม่ หรือ

ข) สอบไล่ได้ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ สามัญเก่า หรือ

ค) สอบไล่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ สามัญเก่าตก แต่สอบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๗ สามัญเก่าได้

จากโรงเรียนรัฐบาลหรือโรงเรียนราษฎร์ที่ได้รับเทียบวิทยฐานะให้ก่อน พ.ศ.๒๕๘๐

๕. บุคคลเหล่านี้จะมีสิทธิตามความในมาตรา ๓๓ (๑) ก. หรือไม่

๖. ก.พ.เห็นว่า ถ้าผู้ใดสอบไล่ชั้นมัธยมศึกษาตามแผนการศึกษาที่ใช้อยู่ในเวลา
หนึ่งเวลาใดโดยเฉพาะไม่ได้ ผู้นั้นจะอ้างว่ามีสิทธิตามความในมาตรา ๓๓ (๑) ก. หาได้ไม่ ฉะนั้น
บุคคลจำพวก ข) และ ค) ที่กล่าวมาแล้วในข้อ ๔ ข้างต้นจึงไม่มีสิทธิไม่

๗. กระทรวงธรรมการ เห็นว่า บุคคลจำพวกต่าง ๆ ที่กล่าวมาแล้วในข้อ ๔ นั้น
ควรถือว่าสอบไล่ได้ชั้นมัธยมศึกษา เพราะตามแผนการศึกษาชาติฉบับใหม่กำหนดว่า ชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ ๖ เป็นชั้นมัธยมศึกษาสูงสุด

๘. กรรมการร่างกฎหมาย เห็นว่า ที่จะถือว่าเป็นชั้นมัธยมศึกษา นั้น จะต้อง
เป็นชั้นมัธยมศึกษาสูงสุดตามแผนการศึกษาที่ใช้อยู่ในเวลาหนึ่งเวลาใดโดยเฉพาะ

๙. เมื่อฟังว่า ความเห็นของ ก.พ. ในข้อที่ว่าจะถือเอาชั้นมัธยมปีที่ ๖ ก่อนแผนการศึกษาฉบับใหม่เป็นชั้นมัธยมบริบูรณ์ตามความในมาตรา ๓๓ (๑) ก. ไม่ได้เป็นความเห็นที่ถูกแล้ว ข้อที่จะต้องพิจารณาต่อไปก็คือ เรื่อง "การเทียบวิทยฐานะเท่ามัธยมบริบูรณ์" ที่กล่าวไว้ในมาตราเดียวกันเท่านั้น

๑๐. เมื่อปรากฏว่ามีกฎหมายฉบับหนึ่งบัญญัติว่าผู้สมัครสอบแข่งขันต้องเป็นผู้ที่ได้รับประกาศนียบัตรมัธยมบริบูรณ์ แต่ระหว่างเวลาที่กฎหมายฉบับนั้นยังใช้อยู่ชั้นมัธยมสูงสุดไม่มีเสียแล้ว ดังนี้ กระทรวงธรรมการก็ต้องวินิจฉัยว่าชั้นมัธยมใดเทียบวิทยฐานะเท่าชั้นมัธยมบริบูรณ์ที่มีอยู่ในระหว่างที่กฎหมายนั้นยังใช้อยู่ "การเทียบวิทยฐานะเท่ามัธยมบริบูรณ์" ที่กล่าวไว้ในมาตรา ๓๓ (๑) ก. เป็นเรื่องที่กระทรวงธรรมการจะต้องวินิจฉัย และก็เฉพาะกระทรวงธรรมการเท่านั้นที่มีความสามารถในทางเทคนิคที่จะรับว่าประกาศนียบัตรนั้นหรือประกาศนียบัตรนี้เทียบวิทยฐานะเท่ามัธยมบริบูรณ์ได้หรือไม่

(ลงชื่อ) ดิเรก ชัยนาม

(นายดิเรก ชัยนาม)

ผู้รักษาการแทน

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

คณะกรรมการกฤษฎีกา

ตุลาคม ๒๔๘๑